

ת"פ 2393/01/12 - מדינת ישראל נגד מ. פ.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 2393-01-12
מאוחד עם ת.פ. 57708-05-11
(נוער)
ת.פ. 46994-10-13

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ. פ.

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - דוגמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על ביטל הכרעת הדין המרשיעה בת.פ. 2393-01-12 ות.פ. 57708-05-11 (בית משפט לנוער).

מורה על צירוף ת.פ. 46994-10-13.

אני מתירה לתביעה לתקן כתב האישום ת.פ. 57708-05-11 כמבוקש. הדיון הקבוע למענה בפני כב' השופט נחמאס ב- 29.4.14 שעה 10:00, בטל.

המזכירות תסרוק את כתב האישום המתוקן.

העתק החלטה זו לידיעת כב' השופטת נחמיאס.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ד, 19/02/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על פי הודאת הנאשם מפי ב"כ, בעובדות כתבי האישום, הנני קובעת כי עבר את העבירות המיוחסות לו בכתבי האישום.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ד, 19/02/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גמר דין

למרות שהנאשם הודה והורשע בשני אישומים ולמרות שבינתיים צורף תיק שלישי, לאור התסקירים וחוות הדעת של וועדת האבחון, שבו באי כח הצדדים להידבר וגיבשו הסכמה לפיה הכרעת הדין המרשיעה בוטלה והתביעה מסכימה להימנע מהרשעה ומסתפקת בהמלצות שירות המבחן ובפיצוי.

הנאשם הודה ב- 3 אישומים כמפורט:

בת.פ. 2393-01-12 - ב- 25.7.11 תקף שלא כדין קטין שתפס והיכה בו באמצעות מכות אגרופ ואם סטר בפניו ובהמשך גרם נזק בזדון לרמקולים השייכים לו, אותם השליך על הרצפה ושבר אותם.

בת.פ. 26994-10-13 - ב- 26.2.12 בערב, השליך נפץ לעבר 3 קטינות ילידות '96, '97, ששהו באותו מועד בפארק ב...., כתוצאה אחת מהן נפצעה בגב ונגרמה לה חבלה של ממש, נפיחות וסימנים אדומים והיא נזקקה לטיפול רפואי, עבירה של מעשה פיזיות בחומר נפיץ באופן שיש בו לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה;

ת.פ. 57708-05-11 - ב- 13.3.11 נכנס למועדון ואמר למדריך שהוא ילד כאפות ותקף אותו בכך שדחף אותו והשכיבו על הרצפה, לאחר מכן כשהמדריך יצא מהמועדון שוב תקף אותו בכך שהניח ידיים על צווארו.

מדובר במעשי אלימות נמשכים ובמי שלחובתו רישום פלילי מבית משפט לנוער מיום 14.11.10 בעבירות של תקיפה,

העלבה והפרעה לעובד ציבור ועבירה דומה של היזק לרכוש בזדון. בגין כל העבירות האלה בית משפט לנוער הסתפק בהתחייבות בסך של 5000 ₪ בלבד.

ראוי היה בנסיבות אלה להרשיע הנאשם ולהטיל עליו עונשים של ממש כולל מאסר מותנה והתחייבות ופיצוי למתלוננים. אולם, בפני חוות דעת של וועדת האבחון ממנה עולה כי סובל מ- ADHD ופיגור שכלי קל, מומלץ להמשך מעקב, טיפול של קלינאית תקשורת, הפניה לפסיכולוג לצורך התמודדות עם תסכול ושליטה בכעסים ואבחון ושיקום תעסוקתי. כמו כן, נתקבלו בעניינו מספר תסקירים מהם עולה כי מטופל כבר בגיל הרך, כולל יעוץ נוירולוגי, השתלב בחינוך מיוחד אך גילה קשיי קשב וריכוז ובעיות התנהגות. בגיל צעיר חבר לחברה שולית. בשיתוף עם גורמי הרווחה עבר תהליך אבחון שהצביע על פיגור שכלי גבולי, בהמשך נפלט מבית הספר בשל התפרצויות אלימות, השחתת רכוש וחוסר הבנה באשר לחומרת מצבו ושולב בפנימיה. התנהגותו היתה אלימה וקשה ובהמשך השתפרה, התפרצויות הזעם צומצמו והחל להסתגל למסגרת ואף השלים 10 שנות לימוד, אך לאחר מכן נשר.

הנאשם קיבל פטור משירות צבאי בשל חוסר התאמה.

הוא נשלח לאחרונה ללשכת התעסוקה לצורך אבחון במסגרת המרכז השיקומי וטוען שהוא רוצה לנהל אורח חיים נורמטיבי ולעבוד. הוא עבר ניתוח בפה כדי לשפר את יכולותיו הויברליות, אך אמור לעבור ניתוח נוסף. שירות מבחן סברו כי ההליך המשפטי ניתן לרתום לצורך שילובו בהליך השיקומי המתאים לו. תחילה התקשה מכך מתוך חשדנות ובשל מאפייני אישיותו אך בהמשך ביטא מוכנות. אמו הביעה נכונות לתמוך בו ולסייע לשילובו במסגרת טיפולית שיקומית שתיתן מענה לצרכיו המיוחדים. מדובר במי שבעל אישיות ילדותית, בלתי בשלה שגדל בתחושה של בדידות וניכור, סובל מקשיי קשב וריכוז, מתקשה לתפקד ולהסתגל למסגרות, בשל קושי להתבטא הוא הופך לדחוי חברתית ומוקד ללעג וכל זאת הביאו אותו להתנהגות האלימה והתוקפנית, התנהגות שהופנמה עם השנים, אך לא בא לידי ביטוי במשפחה שם חש מקובל. כך גם בפנימיה כל שגילו כלפיו אמפתיה והכילו את רגשותיו, התנהגותו התמתנה. הבעיה בשנים אחרונות נמצא בבית הוריו ללא מסגרת.

לכן, המליצו להעמידו בפיקוח כדי לשלבו במסגרת תעסוקתית מתאימה ובמרכז שיקום תעסוקתי, על מנת לבדוק זכאותו לקצבת נכות וסל שיקום במסגרת הביטוח הלאומי ועל מנת לשלבו במסגרת שיחות פרטניות עלפי הצורך התביעה בהגינותה הסכימה לבטל הכרעת הדין המרשיעה למרות שכאמור צורף תיק נוסף, להסתפק בצו מבחן, התחייבות ופיצוי על פי שיקול דעת בית המשפט.

הנאשם ביקש להתחשב בו בגובה הפצוי שכן איננו עובד היום ומשפחתו מקבלת עבורו את קצבת הנכות בסך של 1200 ₪.

מהאישום שבו הודה עולה כי נגרמה למתלוננת מהנפץ נפחות ואדמומית ולא מעבר לכך. הכוונה של התביעה לפצות רק אותה ולא את יתר המתלוננים שהותקפו על ידו.

בנסיבות אלה, אתחשב בבקשת הנאשם.

בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו/ה האישיות של הנאשמת, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. פיצוי למתלוננת, ע.ת. 1, בת.פ. 13-10-46994, בסך של 1000 ₪. אם עדיין קטינה, יש להמציא חשבון הבנק של אופט' הטבעי שלה. סכום זה יופקד ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל 10.3.14 ואיל.

אם לא ת/ישלם אחד מן התשלומים במועדם יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.

2. הנאשמת/ת/יחתום על התחייבות בסך 3000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הודה במשך שנה מהיום.

אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 30 ימים.

3. הנאשמת/ת/ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו/ה לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשמת/ת כי אם לא י/תעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

מוסבר לנאשמת כי בתקופת המבחן עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן, עם המוסד לביטוח לאומי ועם כל גורם טיפולי שיקומי אחר על פי הנחית שירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ד, 19/02/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה